

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia /oficiul Central/, Gheorghieva Fedora, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 23 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Vorfolomei Iurie XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.10.2017 – 02.03.2018 (prima instanță);
2. 29.03.2018 – 23.05.2018 (instanța de apel);
3. 23.07.2018 – 21.11.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia /sediul Leova/ din 02 martie 2018, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Vorfolomei Iurie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an și 6 luni.

În baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate inculpatului Vorfolomei Iurie pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an și 6 luni.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Vorfolomei Iurie la 02.06.2017, în jurul orei 14:50, conducând mijlocul de transport de model „Dacia Logan”, cu n.î. XXXXX, deplasându-se pe traseul R-34 km 30+920m, în direcția or. Hîncești, a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și anume, prevederile art. 45 alin.(1) care indică” Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de

următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii d) situația rutieră”, art. 51 alin.(1) lit. c) care indica ” înainte de depășirea, conducătorul vehiculului trebuie să se asigure că: poate efectua depășirea fără a pune în pericol sau a stânjeni circulația din sens opus, adică banda pe care urmează să se angajeze are un spațiu suficient și viteza vehiculului ce urmează a fi depășit permite executarea acestei manevre”, a ieșit la depășirea altui mijloc de transport, pe banda de sens opus, unde a săvârșit impactul cu mijlocul de transport de model „Opel Cadet” cu n.î. XXXXX, condus de către cet. Mutelică Fiodor, care se deplasa regulamentar și avea în calitate de pasager pe cet. Mutelică Anastasia. În urma impactului cet. Mutelică Fiodor i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală, nr. 69 din 01.07.2017 vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora a survenit decesul, manifestate prin traumatism asociat grav, acut, închis a capului, cutiei toracice și abdomenului cu fracturi multiple de coaste, rupturi a organelor interne (cord, ficat) care s-a complicat cu hemoragie subarahnoidiană, în cavitatea toracică și abdominală, iar părții vătămate Mutelică Anastasia i-a fost cauzat traumatism asociat grav deschis a capului și cutiei toracice manifestat prin fractură a bazei craniului, cu hemoragie intracerebrală și în ventricolii creierului, fracturi multiple de coaste pe stânga ce s-a complicat cu hemotorax. Prezentele leziuni corporale după pericolul pentru viață se califică ca grave.

Astfel, prin acțiunile sale, Vorfolomei Iurie a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății și decesul unei persoane.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r-l Leova, Buzilă Vasile, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Vorfolomei Iurie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 3 ani, încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 9 313,94 lei, invocând că, pedeapsa stabilită lui Vorfolomei Iurie este prea blândă fiind aplicate prevederile art. 90 Cod penal, deoarece în rezultatul infracțiunii comise a pus în pericol viața unei persoane și a curmat viața unei alte persoane, prin urmare procurorul a considerat că fapta incriminată este una gravă, prima instanță aplicând art. 90 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de urmările acesteia, prima instanță nu a prezentat careva argumente convingătoare, care ar motiva soluția dispusă, astfel fiind ignorate prevederile legii

penale, precum și cerințele prevăzute de art.90 Cod penal, prima instanță eronat a respins solicitarea în partea încasării din contul condamnatului Vorfolomei Iurie, în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, deoarece potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 23 mai 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acțiunile inculpatului Vorfolomei Iurie ca constituind o faptă penală prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății și decesul unei persoane, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de prima instanță și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, potrivit căruia, „fiecare probă necesită să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei , concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor”.

Cât privește individualizarea pedepsei, instanța de apel a conchis că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a considerat că prima instanță corect a conchis, posibilitatea corectării inculpatului fără executarea reală a pedepsei cu închisoare, prima instanță a conchis just și echitabil că, în privința inculpatului Vorfolomei Iurie este echitabilă aplicarea unei pedepse cu închisoarea, dar cu suspendarea condiționată a executării acesteia conform prevederilor art.90 Cod penal.

Totodată instanța de apel a conchis că, avînd în vedere căința sinceră a inculpatului precum și prezența a doi copii minori la întreținerea acestuia, contribuția activă a inculpatului la diminuarea consecințelor infracțiunii prin restituirea prejudiciului material suportat și pretins de către partea vătămată pe prezenta cauză penală Mutelică Anastasia și de către succesorul părții vătămate Mostovoi Ala în mare parte, urmînd a fi achitată ultima tranșă față de părțile vătămate, luînd în considerație poziția părții vătămate, succesorului părții vătămate privind neexecutarea reală de către inculpat a pedepsei, instanța de apel a

considerat că per ansamblu sunt constituite un cumul de circumstanțe care justifică soluția primei instanțe privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Instanța de apel a indicat că din materialele dosarului se desprinde că pe cauza data au fost efectuate următoarele expertize: expertiza medico-legală (raport nr.69 din 01.07.2017) cu suportarea cheltuielilor judiciare în sumă de 2468 lei; expertiza auto tehnică (raport nr. 0391 din 18.09.2017) cu suportarea cheltuielilor judiciare în sumă de 6300 lei, expertiza medico-legală (raport nr.49 D din 01.09.2017) cu suportarea cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei și cheltuielile judiciare suportate de către IP Leova în sumă de 225,94 lei, astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a ajuns la concluzia că în cadrul urmăririi penale nu au fost suportate careva cheltuieli judiciare care ar putea fi încasate de la inculpat, așa cum, solicitantul efectuării expertizei este statul Republicii Moldova, în persona organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Leova. Prin urmare, obligația de suportare a cheltuielilor pentru efectuarea constatării și expertizei o poartă anume statul RM în persoana organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Leova ca solicitant.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia /oficiul Central/, Gheorghieva Fedora, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 23 mai 2018, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Vorfolomei Iurie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 3 ani, încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 9 313,94 lei, invocând că:

- conform art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat;

- prin Legea 316 din 22.12.2017, a fost abrogat alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) art. 143 Cod de procedură penală, se face din contul mijloacelor bugetului de stat;

- pedeapsa stabilită nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

6. La recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia /oficiul Central/, Gheorghieva Fedora, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Babără Victor în numele inculpatului, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului motivând prin faptul că recursul este neîntemeiat, or, prima instanță a emis o sentință corectă și legală, iar instanța de apel întemeiat a menținut sentința.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul sa conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul penal indică că temeiul invocat de recurent precum că pedeapsa aplicată este una prea blândă și nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, nu este acceptat, or, atât prima instanță în sentință(f.d. 156) cât și instanța de apel în decizie(f.d. 201 – 202) au motivat soluția privind aplicarea pedepsei în hotărârile adoptate, motivare pe care Colegiul penal o însușește ca corectă, ce este și conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Instanța de recurs mai indică că, susține argumentul instanței de apel precum că prima instanță corect a conchis, posibilitatea corijării inculpatului fără executarea reală a pedepsei cu închisoare, or, având în vedere căința sinceră a inculpatului precum și prezența a doi copii minori la întreținere, contribuția activă a inculpatului la diminuarea consecințelor infracțiunii prin restituirea prejudiciului material suportat și pretins de către partea vătămată și succesorul părții vătămate în mare parte, poziția părții vătămate și a succesorului părții vătămate privind neexecutarea reală de către inculpat a pedepsei, faptul că nu au fost stabilite circumstanțe agravante și nu în ultimul rând poziția procurorului în prima instanță care a orientat instanța la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal (f.d. 149 – 150).

7.1 Cât ține de solicitarea procurorului de a încasa din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 9 313,94 lei, pentru efectuarea expertizelor în anul 2017, Colegiul penal menționează că, argumentul acușării precum că conform art. 229 Cod de procedură penală, condamnatul suportă cheltuielile judiciare, se califică ca neîntemeiat, acest motiv a fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe și atât prin motivele expuse în sentință(f.d. 156verso – 157) cât și în cadrul instanței de apel prin motivele expuse în decizia atacată(f.d. 202verso – 203), s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului pe această solicitare, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Prin urmare Colegiul penal indică că, suma de 9 313,94 lei, este compusă din costul pentru efectuarea rapoartelor de expertiză pe caz, efectuate în anul 2017, cheltuieli ce urmează a fi achitate conform prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), din contul mijloacelor bugetului de stat, care a fost în vigoare până la 09.02.2018 și care conform art. 10 Cod penal, este mai favorabil pentru inculpat.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia /oficiul Central/, Gheorghieva Fedora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 23 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe **Vorfolomei Iurie XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la **20 decembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor